

μείνε σήμερα,
αὔριο, πάντα,
σὰν τὸν Ἀραβὰ ἐλεύθερος
γιά τὴν ἀγαπημένη.

Σμίξε σφιχτὰ μὲ τὴν παρθένα·
ὅταν ὅμως τὸ πρῶτο ξάφνισμα,
ἀχνὴ σκιά τῆς πρώτης ὑποψίας
γλυστρήση ἀνάμεσα ἀπ' τὸ νέο της στήθος
γιά κάποια χαρὰ ποὺ εἶναι χῶρια ἀπὸ σένα,
ἐλεύθερη ὡς εἶναι, σ' ἔτι φαντάζεται ἐλεύθερη·
κι οὔτε μὴν κρατήσης τὴν ἄκρη ἀπ' τὸ ροῦχό της
κι οὔτε τὸ πιὸ χλωμὸ ρόδο, πεσμένο
ἀπ' τοῦ καλοκαιριοῦ της τὸ διάδημα.

Ἄν καὶ τὴν ἀγαποῦσες καθὼς τὸν ἑαυτό σου,
ἀπὸ ἀγνότερον ὅμως πηλὸ πλασμένη,
ἂν κι ὁ μισεμός της σκοτεινιάζει τὴ μέρα
τῇ χάρη πέρνοντας ἀπ' ὅλα σου γύρω,
μάθε στὴν καρδιά σου,
οἱ ἡμίθεοι ὅταν φεύγουν
πὼς φτάνουν οἱ θεοί.

(RALPH WALDO EMERSON)

Μεταφραστὴς ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

MATHURIN RÉGNIER

(1573-1613)

ΕΠΙΤΑΦΙΟ

Περνοῦσε ἡ ζωὴ μου γλέντι ἀληθινὸ
δίχως μετάνοια, μήτε χαλινό,
κ' ἐπήγαινα παιχνίδι κάθε ἀνέμου.

Τώρα παραξενεύομαι γιατί
ὁ θάνατος νὰ μὲ συλλογιστῇ
ποῦ δὲν τὸν συλλογίστηκα ποτέ μου.

Κ. Γ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ